

בית משפט לתביעות קטנות בבית ים

ת"ק 1918-10-24 מעוז נ' אם תרצו - ציונות להיות או לחדול (ע"ר)

תיק חיצוני:

לפני כבוד הרשם בכיר אדי לכנר

רואי מעוז

התובע

נגד

אם תרצו - ציונות להיות או לחדול (ע"ר)

הנתבעת

פסק דין

1. נושא תביעה זו הוא בנוגע להפרה לפי סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק").
2. מר. רואי מעוז (להלן: "התובע") קיבל כ-22 הודעות סמס המכילים כתבי תעמולה מאם תרצו – ציונות להיות או לחדול (ע"ר) (להלן: "הנתבעת").
3. התובע טוען כי לעולם לא נתן לנתבעת אישור לשלוח לו הודעות תעמולה וכאשר רצה להסיר את עצמו מרשימת הפרסום הוא השיב לאותו מספר טלפון ביום 08.02.2024 בבקשה שיסירו אותו מרשימת הפרסום.
4. הנתבעת טוענת כי התובע אישר שישלחו לו הודעות תעמולה, כיוון שזה היה חלק מקבוצת תעמולה, בבעלות הנתבעת, ביישומון הווצאפ.
5. עוד טוענת הנתבעת כי התובע פועל בחוסר תום לב כיוון שבצירוף להודעות התעמולה ששלחה הנתבעת צורף קישור לאתר מרשתת המאפשר לתובע להסיר את עצמו מרשימת הפרסום. מנגד, התובע טוען כי זו לא לשון החוק ושלפי סעיף 30א(ד)(1) הודעת סירוב לקבלת דברי תעמולה "תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת" וכי קישור לאתר מרשתת לא עומד בהוראת החוק.
6. כמו כן, התובע טוען כי הוא לא רצה להיכנס לקישור שקיבל מן הנתבעת כיוון שזה קישור זר לאתר מרשתת זר אשר הוא לא ידע במה יכול להתקל אם יכנס לזה – ולכן השיב בכתב לנתבעת בבקשה להסיר את עצמו מרשימת הפרסום.

בית משפט לתביעות קטנות בבית ים

ת"ק 1918-10-24 מעוז נ' אם תרצו - ציונות להיות או לחדול (ע"ר)

תיק חיצוני:

דיון והכרעה

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
 - 32
 - 33
7. אתחיל בכך שלא נראה כי הכוונה של התובע – כאשר הצטרף לקבוצת התעמולה של הנתבעת ביישומון הווצאפ, הייתה לאפשר לנתבעת לשלוח לו הודעות תעמולה מחוץ לקבוצה זו; לכן אני סבור כי אין לראות בכך שהתובע הוא חלק מקבוצת התעמולה של התובעת ביישומון הווצאפ הסכמה לקבל הודעות תעמולה בדרכים נוספות.
8. בע"א (מחוזי ים) 2526-12-17 **קסטרו מודל בע"מ נ' רגב** (8.4.2018) (להלן: "עניין רגב") קבעה כבוד השופטת תמר בר-אשר כי "בסעיף 30א(ד)(1) הכולל הוראה בדבר אופן מסירת הודעת סירוב מטעם מי שמלכתחילה הסכים לקבל דברי פרסומת [...] על המפרסם לאפשר משלוח הודעת סירוב [...] כן נקבע, כי "הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען". המשמעות היא אפוא, כי אם דבר הפרסומת שוגר באמצעות מסרון, כי אז על המפרסם לאפשר לנמען להודיע על סירובו באמצעות משלוח מסרון בחזרה אל המפרסם (בפעולה של "השב") (ההדגשה אינה במקור). זאת בשונה ממצב שבו המפרסם מציין רק [...] קישור אל אתר מרשתת או כל כיוצא בזה, שאז לא ייחשב הדבר לאפשרות מתן הודעת סירוב 'בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת' (ראו: רת"ק (מחוזי באר-שבע) 49131-01-16 **קושרובסקי נ' כרטיסי אשראי לישראל** [פורסם בנבו] (5.5.2016), כבוד השופטת יעל רז-לוי, פסקאות 21-17".
9. אני לא מוצא מקום במקרה דנן לקבוע אחרת משקבעה כבוד השופטת תמר בר-אשר, ולכן נראה כי הנתבעת הפרה את חובתה בדיון לאפשר לנמען להסיר את עצמו מרשימת הפרסום באמצעות משלוח הודעה בחזרה אל המפרסם.
10. אף על פי שלא פעלה הנתבעת כדיון בכך שלא אפשרה לתובע להסיר את עצמו מרשימת הפרסום באמצעות משלוח הודעה בחזרה, אני סבור כי אכן התובע נהג בדרך של חוסר תום לב כאשר בחר לא להסיר את עצמו מרשימת הפרסום דרך הקישור לאתר המרשתת.
11. ברע"א 2904/14 **גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ** (27.7.2014) קבעה בית המשפט כי הפיצוי המקסימלי על סך 1,000 ₪ המוצא את מקומו בסעיף 30א(ג)(1) לחוק הוא "נקודת מוצא, ממנה כמובן ניתן להפחית במקרים המתאימים" (ראו: כבוד השופט א רובינשטיין בפס' יב); אך הוסיף בית המשפט וקבע כי אמנם "חובת הקטנת הנזק כשלעצמה – אין בדיון, בנתון לאמור מעלה בדבר תום הלב" (פס' יג).
12. כאמור אין חובה על התובע להקטין את הנזק אך אין בכך כדי לפטור אותו מחובת תום הלב החלה על כל בעל דין בכל סוגייה משפטית (ראו: פס' 18 לעניין רגב). אני סבור כי היה על התובע לנהוג בתום לב ולהיכנס לקישור שצורף להודעות התעמולה ולהסיר את עצמו מרשימת הפרסום – גם אם זו לא הדרך המתבקשת בדיון.

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 1918-10-24 מעוז נ' אם תרצו - ציונות להיות או לחדול (ע"ר)

תיק חיצוני:

סיכום

1

2 13. לאור הכתוב לעיל, אני מקבל את התביעה, בחלקה, על סך כולל של 4,000 ₪ נוסף על 400
3 ₪ הוצאות (כולל אגרת בית משפט).

4 14. הסכומים הנ"ל נקבעו כאשר לקחתי בחשבון שהנתבע שלח 2 הודעות לא כדין לפני שהשיב
5 לו התובע שיסיר אותו מרשימת הפרסום ועוד 20 הודעות לאחר מכן.

6 15. הסכומים האמורים ישולמו תוך 30 ימים מיום קבלת פסק הדין. אם לא, יישאו הצמדה
7 וריבית כחוק מיום פרסום פסק הדין ועד מועד התשלום בפועל.

8

9

10

11

12

13

14 ניתן היום, כ"א אייר תשפ"ה, 19 מאי 2025, בהעדר הצדדים.

15

אדי לכנר, רשם בכיר

16

17

